

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Bine a-Ți venit Prea Sfințite!

La prasnica Intâmpinării Domnului din anul acesta, poporul românesc de pe întinsele și mănoasele plaiuri ale Eparhiei Aradului, îmbracă haină de mare sărbătoare. Și într'un strigăt de entusiastă bucurie și profundă evlavie, aduce mulțumiri Providenței Divine, care a o-

rânduit ca pe tronul episcopesc din Arad, ilustrat de ierarhi vrednici ca: Miron Romanul, Ioan Mețianu, Iosif Goldiș, Ioan Pap și Grigorie Comșa, să se urce strălucitul fiu al eparhiei noastre P. Sf. Sa Dr. Andrei Magier.

Aradul, gloriosul nostru Arad, care în trecutul sbuciumat, a fost reduta unde sub flamura bisericeii, s'a plămădit marea luptă ce s'a dat pentru existența și unitatea noastră națională, — între ropote de aplause, îi strigă noului nostru Episcop: Bine a-Ți venit Prea Sfințite!

Episcopia Aradului cu locurile scumpe și istorice, de unde în anul 1918 a fișnit un nou capitol al istoriei noastre naționale, este și va fi și pentru viitor aici la porțile țării, un element de mare vitalitate pentru scumpa noastră patrie. Precum așa de înălțător a spus-o în 10 Decembrie a. tr. în fața Marelui Colegiu Electoral, Prea Sf. Sa Episcopul Andrei, vine la Arad cu o îndatorire dublă. Alături de sfânta și nobila misiune, de a coborî pe Domnul

Hristos în inimile creștinilor, Prea Sf. Sa se va strădui să sporească comorile sufletești ale neamului românesc în așa fel, ca la necesitate: Biserica, Patria și Tronul, să aibă aici forțe vii și puternice, pe cari să se poată rezima cu încredere în toate împrejurările.

Problema ridicării masselor prin cuvântul lui Hristos, apare zi de zi, într'o lumină mai imperioasă și mai vie. Glasul Bisericii, trebuie să prinză consistență solidă în conștiințele românești, căci principiile evanghelice, sunt cel mai prielnic teren de armonizare și fortificare a sufletelor. Știm foarte bine că vremurile prin cari străbatem, sunt viciate de o viață morală atrofiată. Aceste vremuri cer dela Biserică să treacă prin proba de flacări, a unei profunde culturi și discipline religioase.

Preoțimea eparhiei noastre desvoltă activitate străduitoare: amvoanele au prins glas, cercurile preoțești și diferitele societăți religioase activează cu vrednicie. Se așteaptă numai cuvântul magic de îndrumare al Prea Sfinției Sale Părintelui

P. S. Sa Dr. ANDREI MAGIER
Episcopul Aradului.

Episcop, care să le indice programa de muncă, prin care să se ajungă la rezultate mănoase. Scopul și tendința este, ca duhul credinței ortodoxe să străbată ca un fir roșu prin toate

fibrelor activității românești, care apoi să se prefacă într'un isvor nesecat de energii românești.

O spunem aici, ca să auză cei cu cădere că, în calea misiunii sale, Biserica noastră întâmpină aici la frontieră, greutăți enorme. Pe pământul istoric al Eparhiei Aradului, asalturile sectare asupra religiei străbune, sunt mai puternice ca ori unde. Grație viforului revizionist ce vine de peste granița ungurească, aici la noi s'a ivit o extraordinară eflorescență de secte, cu zeci și sute de adepți, cari susținute cu bani streini urmăresc destrămarea Bisericii ortodoxe și prin ea, fărâmițarea Statului român.

Conducătorii patriei noastre, va trebui să-și formeze o concepție clară asupra problemei religioase a poporului nostru.

Prea Sfinția Sa, noul nostru Episcop Andrei, este o forță spirituală bine definită; cu frumoase idei de: inițiativă, cugetare și simțire religioasă. Marea idee creștină o trăiește cu sufletul și cu inima. Eșit din casa cucernică și plină de atmosferă românească, a vajnicului luptător național, care a fost protopopul Traian Magier, Prea Sf. Sa Părintele Episcop Andrei, în cariera Sa de pregătire pentru apostolatul episcopesc, a plecat întovărășit de: credința, gândurile, nădejdea, rugăciunile, cântecele și lacrimile de pe plaiurile pitorești ale eparhiei noastre, unde martirii și mučenicii idealurilor românești și-au risipit viața.

Când pașiți Prea Sfințite Domnule Episcop, pentru întâia dată pe strămoșescul pământ al Eparhiei Aradului în calitate de episcop al nostru, încălziiți de cea mai sfântă dragoste de fii suflatești, rugăm Pronia cerească să Vă dăruiască ani mulți plini de activitate rodnică. Să fiți aici la porțile scumpei noastre patrii: Păstor vrednic, Santinelă de veghe, Mentor dibaci și Infăptuitor de monumentale așezăminte bisericești și românești.

Bine a-Ți venit Prea Sfințite!

Protopop Simion Stana

Slujire din inimă.

Apostolul neamurilor ne îndeamnă să slujim pe Domnul cu însuflețire, cu bucurie, când scrie: „Cu duhul arzând, pe Domnul slujiți-l” (Rom. 12.12). El mărturisește că slujba lui de apostol o face nu din datorie, ci din plăcere: „Că de vestesc evanghelia, n'am cuvânt de laudă, întrucât poruncă mare stă deasupra mea. Val mie, dacă nu binevestesc. Că de fac aceasta de vole, ar fi să am răsplată, iar dacă lucrez

din poruncă, am numai o dregătorie dată în grijă” (I Cor. 9.16.17.)

Noi am luat cu iubire slujba noastră sfântă. Toțuș în slujirea Bisericii lucrul cel mai greu este să păstrăm elementul dumnezeesc. Când am intrat pentru primadată la curs, eram copleșit de sentimentul răspunderii și de sflală. Simțiam măreția slujbei mele și eram hotărât a mă jertfi pentru ea. Dar mai simte-se această înălțare și la al nu știu câtulea examen obositor? Preotul proaspăt hirotonit simte viu coborârea Duhului sfânt asupra lui, dar oare mai simte el prezența lui Dumnezeu la a nu știu câte a ședință furtunoasă de comitet și de sinod? Când cel dintâi bolnav îl cerea vindecarea, îl se părea aceasta lucrul cel mai mare din lume, iar bolnavul acesta omul cel mai important, pentru el, dar simte el tot așa și după timp îndelungat când în una și aceeași zi ascultă pe nu știu al câtulea mărturisitor confuz ori cinic?

Vine-ne oare în minte în diferitele corporații bisericești, că însuș Domnul ne cheamă la soluționarea unei cauze însemnate a Lui? Vine-ne în minte când ne-au majorat, ne-au muștrat și amărât, că noi nu slujim oamenilor, ci Domnului, și că noi nu luăm laudă dela oameni, ci dela Domnul care ne-a pus conducători Bisericii Lui?

„Orice lucrați, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul și nu pentru oameni. Bine știind, că dela Domnul veți primi răsplata. Slujiți Domnului Christos” (Col. 3. 23—24).

Această conștiință ne va da smerenle și demnitate. Slujirea Bisericii e distincția cea mai mare, e darul cel mai de seamă. Această slujire nu se poate plăti. Ea stă mai pe sus de critica și aprecierea omenească. Dar nici noi nu ne putem mândri cu ea. Oștenind cu soluționarea cazelor mari și mărunte ale Bisericii nu noi am lucrat ceva mare, ci Dumnezeu, care a primit slujirea noastră și ne-a îngăduit să-i jertfim o parte însemnată a vieții noastre. Să se bucure cel ce îl poate da mai mult. Să invidiem pe cel cu suflet mai ferbinte la slujire și să compătîmim pe cel ce nu are timp și suflet de slujire pentru Christos.

.. Pentru Christos „care a murit ca să trăim noi, care ne-a ales pe noi moștenire și răsplată, deși a știut că aceasta îl va fi Golgota. Care ne tot servește: Lui avem să-i mulțumim momentele cele mai fericite, integritatea sufletului, strălucirea credinței, mângâierea nădejdei, frumsețea suflatească a copiilor noștri, în fața morții și a judecății biruința noastră. Fie binecuvântat pentru această cea mai mare răsplată, că pentru toate aceste serviri putem să-i răspundem cu slujirea noastră credincioasă, din toată inima!”

Iustin Suctu.

„Iată mirele vine ieșiți întru întâmpinarea lui“.

Ziua întâmpinării Domnului e o zi de mare praznic pentru biserica creștină. Sufletele credincioase întâmpină, deodată cu dreptul Simeon, pe Hristos pruncul divin garanța mântuirii lor.

Pentru dieceza Arad ziua aceasta are o deosebită semnificație. Alături de aceasta spirituală întâmpinare a lui Hristos, Eparhia Arad este stăpânită de fiorii unei așteptări, pline de nădejdi.

Azi își întâmpină mirele, care este *P. Sfinția Sa Părintele Episcop Dr. Andrei Magier*.

Sunt atât de puține momentele în cari să se contopească sufletește eparhia într'o omogenitate mai unanimă.

Dela centrul diecezei, — unde de data aceasta, ca printr'o fericită excepție s'au înmănușiat într'un gând solidar, căpităniile, — și până la cele mai periferice așezări de pe întinsul ei unde străjuiesc umilii caporali, mijesc aceleași speranțe, aceleași bucurii.

Nicăiri nici o notă disonantă.

Din șirul alegerilor furtunoase cari în trecut au avut drept ecou, frământări, și sciziuni de decenii, între credincioși, simți ca prin contrast, că aceasta alegere se desprinde luminos și te duce cu gândul la alegerile ideale de pe timpul de aur al bisericii.

E cel mai bun augur acesta pentru un început de viață în care să se stimuleze și să se întâlnească toate forțele creatoare ale Eparhiei în străduințele lor de bine.

Succesul desăvârșit, pe care l-au adus frământările tuturor celor cari au ostenit, — cu gândul la interesele superioare ale diecezei, — pentru înălțarea pe Tronul de prinț al bisericii din acest colț de Țară, pe cel mai vrednic fiu al Ei, dă nu numai celor ce au ostenit bine meritata răsplătă, ci împrumută și actului înscăunării un neasemănat nimb moral.

Acest fapt angajează însă pentru ziua de mâine, toate puterile și priceperea tuturor fiilor diecezei și în special pe cele ale slujitorilor sfintelor altare, ca fiecare să contribuie, prin muncă și trezie la înălțarea sfintei biserici la rolul ei esențial de a deveni indispensabilă „sare a pământului“ și „lumină a lumii“, în toate acțiunile particulare și publice ale vieții.

Sentimentele acestor voluntare angajări se trezesc azi în suflete, când gândurile ies întru

întâmpinarea Supremului Comandant al Diecezei.

Mulți se vor putea bucura să-L bineventeze personal.

Dintre toate sentimentele care-L inconjoară însă puține pot fi mai calde decât, acelea ale slujitorilor sfintelor altare, cari își primesc pe Părintele lor, în al cărui simț de bunătate, împreună cu părintească severitate, cred sincer. Ei sunt fericiți, că vor putea depune tot sufletul lor în slujba sfintei lor misiuni sub ascultarea și îndrumarea luminatului lor Arhiepiscop, convinși că va fi apărată demnitatea lor și interesele lor de viață.

Cât ar fi ei de fericiți, să poată ieși cu toții întru întâmpinarea Lui!

Reșinuți însă de obligații, sau lipsiți de o haină de sărbătoare, sau chiar de banii de drum necesari cei mai mulți nu pot. În schimb sentimentele lor, se contopesc în același drum spre Ceruri, înălțate în rugăciuni pentru sănătatea *Aceluia* care urcă la cârma supremă a bisericii lui Hristos, sub cele mai luminoase auspicii.

Binecuvintează P. Sf. Părinte Episcop!

Întru mulți ani Stăpâne!

Tie Flaviu

Intru mulți ani Stăpâne!

Sâmbătă, în 1 Febr. c. noul nostru Episcop va păși pentru prima dată oficial, la noi, în Eparhia Prea Sfinției Sale. Iar a doua zi își va lua în primire Eparhia cu oficiul episcopal, deci cu întreg cercul de competență, în care va avea dreptul și va trebui să-și desfășoare viitoarea-i act vitate.

Intronizarea de episcopi într'o anumită eparhie sunt evenimente care se repetă rar; de aceea sunt și cu atât mai mari. Nu vor lipsi nici de astădată acele fasturi cu paradă de mare sărbătoare, ce încununează un binecuvântat triumf obștesc de bucurie. Un val de entuziasm va pulsa în întreaga Eparhie, menit să ndestulească un neastâmpăr de bucurie, nu pentru noul Episcop, ci pentru Eparhia care își primește pe noul ei Conducător, Stăpân și Cap încoronat. Căci rangul bisericesc și social al unui episcop e înalt, dar atribuțiile lui sunt mai multiple și mai ponderoase în latura îndatoririlor decât în aceea a drepturilor lui. Astfel și în fața P. S. Sale Andrei, Eparhia Aradului își deschide oficiul episcopal, ca totdeauna, sub forma unui complex de drepturi mari și de datorii și mai multe și mai mari. Și nu

datoriile i se nasc din drepturi, ci drepturile din datorii, ca din mama lor.

Așadar și pe P. S. Sa Andrei, ca pe ori care Episcop cu succesiune apostolică, la întrozare, îl așteaptă flori, dar și spini și necazuri la conducerea turmei ce-l așteaptă. Căci Mântuitorul a zis răspicat apostolilor: „In lu me necazuri veți avea”. Și sub categoria acestor vorbe cade și ori care urmaș legitim al apostolilor. Dar în toate necazurile, în fața tuturor spinilor ce se ’ntind cu persistență în drumul Episcopilor — acești conducători ai turmei lor pe drumul dela pământ la ceruri — se cer noi acte de curaj, din forțe mereu re-improspătate cu harul Celui ce a triumfat peste toate puterile vrăjmașe ale lumii, după cum Insuș a spus apostolilor în continuare: „Dar îndrăzniți! Eu am biruit lumea” (Ioan 16,33).

Asfel dar și actul întronizării — ce măreț cuvânt și plin de sensuri mari — ce se va face în Arad, la 2 Febr. c. înseamnă întrarea P. S. Sale Andrei în mijlocul necazurilor și al îngrijorărilor cari derivă din curajul de a nu ocoli îndatoririle legale — canonice și mai ales morale. Și acel curaj îl au și trebuie să-l aibă toți Episcopii.

Noi dorim ca noul nostru Episcop să ne fie un înalt stimulator în toate cele ale Domnului, pentruca și Eparhia noastră să apuce un și mai bun drum de propășire în știința și viața teologică. Cu această nădejde îi strigăm: Intru mulți ani Stăpâne!

P. Deheleanu
doctorand în teologie

P. S. Sa Episcopul Dr. Andrei Magier și studențimea universitară.

Ziua de 10 Decembrie 1935 când P. S. Sa. arhiereul Andrei a fost ales Episcop al Aradului, semnifică pentru întreg tineretul român creștin, transpunerea pe un plan de autodeterminare a imperativelor neamului — „Creștinism și Naționalism integral”.

În special în acest an, această zi istorică, a fost sărbătorită de către tineretul universitar Român Creștin prin post și rugăciuni — ca o datină creștinească și românească — ca semn de recunoștință față de acei care au căzut jertfă pe altarul acestui ideal. În această zi a tineretului român creștin, Prea Sfinția Sa Andrei a fost ales Episcop a Eparhiei celei mai dinspre Vest a țării, unde românismul și ortodoxismul Creștin sunt mai periclitat în existența lor.

Ceeace animă sentimentele tinerei generații de astăzi, e exact opusul acelor curente care semnifică pulverizarea noastră ca națiune creștină Ortodoxă.

Prea Sfinția Sa Episcopul Andrei Magier, se înșiră în rândul acelor Ierarhi care în zestrea lor sufletească au aflat destulă tărie de a se putea identifica cu aspirațiile de viitor a Neamului a cărui specific e altoit în trunchiul bisericii ortodoxe.

A fost o coincidență potrivită alegerea Episcopului Magier tocmai în ziua tineretului, în ziua de 10 Decembrie, a cărei semnificație se identifică pe deplin cu mărturisirea Prea Sfinției Sale eșită dintr’o adâncă convingere: „Două altare se ridică în fața mea pe care voi avea să țin mereu aprins focul slujbei neadormite: cel al Bisericii și cel al Patriei. După idealul ceresc voi modela viața pământească. prin Biserică îmi voi sluji mai bine patria, căci Biserica e instituția prin care neamul nostru trăește în veșnicie. Vreau ca Hristos Domnul să umble pe toate cărările țării și împărăția lui Dumnezeu să învăluie în mantia-i ocrotitoare țara noastră”.

E foarte firesc, ca un înalt Ierarh al Bisericii noastre să-și ia un atare angajament în fața lui Dumnezeu și a neamului. De vreme ce unii indivizi din clasa noastră intelectuală, cu pretenții că e ridicată în sferele superioare ale intelectualității — ridicată desigur prin suferința și truda acestui neam vrea să se rupă de solidaritatea noastră istorică slăbind tocmai ceeace acest neam românesc are mai sfânt: Credința lui.

Fără această credință curată, neamul nostru ar fi rămas o umbră sau o amintire.

Tot ce a înfăptuit mai măreț acest neam în curgerea veacurilor a înfăptuit inspirat de credința și speranțele creștine.

Biserica ne-a fost ocrotitoare și susținătoare și în suferință și în biruință.

Cultura noastră națională este lumină bogată dăruită de vatra credinții.

Și duhul și slova românească, din râvna milostivă și nepregetată a mănăstirilor și călugărilor smeriți, a înflorit și rodit.

Din cuvintele Prea Sfinției Sale se vede lămurit că avem în favoarea noastră o mare și sfântă tradiție națională, care merită să fie păstrată și respectată îndeosebi într’un așezământ sortit să dea permanent neamului nostru vigoarea spirituală necesară marilor creații și atitudini istorice.

Prea Sfinția Sa s’a arătat ca pioner neîntrecut a acestui ideal, ieșit în întregime din

puterea de gândire și acțiune a Neamului nostru.

Firește că Prea Sfinția Sa nu putea să facă să nu ridice la rangul de dogmă, fiecare petec din pământul țării noastre atât de ispititor pentru gangsterii revizionismului:

„Voiu apăra depe Tronul meu Arhieresc drepturile sfinte ale fiecărui petec de pământ din trupul țării și precum mărturisesc veșnicia lui Dumnezeu, așa voi propovădui veșnicia țării mele, în actualele ei hotare“.

„Preoți cu crucea 'n frunte, căci oastea e creștină“: cuvinte de a lui Andrei Mureșanu are răsunet în puterea de gândire și simțire a Prea Sfinției Sale.

Acest drept de legitimă apărare pe care îl are fiecare națiune, e justificat și de Domnul Nostru Iisus Hristos: din pilda sutașului se vede aceasta foarte lămurit.

De altfel Biserica ortodoxă consideră etnicul, tradițiunile, limba, ca mădulare a corpului celui mare, care-l omenirea întregă, și după cum fiecare mădular prin poziția sa, prin deprinderile sale prin funcțiunile sale, conlucrează la funcționarea normală a organismului întreg, așa și fiecare națiune, numai prin specificul ei, poate să conlucreze la fericirea omenirii întregi.

Sub spectrul acestor imperative creștine, Episcopul Angrei Magieru, e chemat să lucreze în Eparhia care are în fața sa Budapesta.

Studentimea universitară română se înșirue cu însuflețire sub flamura drapelului desfășurat la Arad de P. S. Sa Episcopul Dr. Andrei Magieru, cu deviza sfântă: triumful Bisericii și Patriei române.

Ștefan Lucaciu
student universitar.

INFORMAȚIUNI.

M. S. Regele printr'un reprezentant a botezat al 16-lea fiu al unui sătean. Sunt foarte rare familiile cu mai mulți copii. Acestea se găsesc și se întâlnesc în puține locuri. S'au întâlnit în Franța și în alte state din alte părți, familii cu câte 16-17-18 copii, dar și acestea au fost foarte rare.

Zilele acestea însă în județul Brașov, în cătunul Podul Oltului, a avut loc botezul celui de al 16 lea copil al locuitorului Gh. Bularca. Săteanul care până acum avea 11 băieți și 4 fete, acum are cu nu băiat mai mult.

La nașterea copilului al 16-lea, săteanul s'a adresat M. S. Regelui, rugându-L ca să-l fie naș.

Dorința lui Gh. Bularcă i-a fost îndeplinită și d. colonel Gheorghe, comandantul reg. 89 infanterie a fost delegat să fie reprezentantul Suveranului la

botez. Însoțit de d. maior Mihălescu și fanfara regimentului, d-sa a plecat la Podul Oltului, unde, în dreptul casei locuitorului Bularca, sub un arc de triumf din verdeață a fost primit cu „Imnul regal“ întonat de copiii săteanului.

Botezul s'a oficiat în biserică, de către preoți D. Greceanu, Ioan Ludu și Ilarie Plotogea.

Între cei de față se aflau d-nii Aurel Comănescu, delegatul d-lui prefect Iancu Nan, dr. Gheorghe Păltineanu subprefectul jud. Trel-Scaune etc.

După botez, fericitul tată a rostit o cuvântare mulțumind reprezentantului regelui pentru marea cinste ce l-a făcut. A declarat că se simte mândru de a fi putut da țării 12 fii.

D. col. Gheorghe a răspuns arătând că Suveranul, în marea lui dragoste pentru săteni, a ținut să vină în ajutorul unul brav fiu al țării, căruia îl înmânează ca dar regesc, o cruciuliță de aur și suma de zece mii lei.

Sfântul Sinod al bisericii Ortodoxe s'a întrunit la Istanbul pentru a alege pe noul Patriarh ecumenic. A fost ales mitropolitul Heracleei, care a luat numele de patriarhul Veniamin I. Noul Patriarh este în vârstă de 65 de ani și este decanul Sfântului Sinod.

A născut un monstru. O întâmplare curioasă face mirarea satului Dolina din județul Botoșani. D-na Maria Ștefănescu, directoarea școlii primare de acolo, urmând să nască și cum chinurile nașterii deveniseră mari au fost chemați medicii. În urma unei operații d-na Ștefănescu a născut un monstru cu două capete de broască, patru picioare și două sexe femești. După câteva ceasuri dela naștere, monstrul a murit. Mama este perfect sănătoasă. Întâmplarea dă mult de vorbit în sat și jur.

Prețul Războiului din Abisinia, pentru italieni, e de 550 milioane lire pe o lună. Așa declară un gazetar american care a trecut prin Italia și a stat de vorbă cu fruntași din jurul lui Mussolini. Unii dintre aceștia se tem că vor fi siliți italienii să arunce în brazda pământului abisinian toate crucățile de veacuri ale poporului. Mai ales că de când s'au luat împotriva Italiei măsuri, toate mărfurile din țară se vând cu preț îndoit. Iar sfârșitul războiului nu se știe ce va aduce: învingere ori înfrângere.

O cerșetoare cu milioane. În America, a murit de curând bătrâna Ellen Ackermann, în vârstă de 88 de ani. Bătrâna trăise de ani de zile în condițiile cele mai mizere, recurgând adeseori la mila publică.

De mai multe ori fusese chiar pedepsită de poliție pentru cerșetorie pe stradă. În cele din urmă se retrăsese cu totul din viața publică și închiriasse o cameră pentru dormit într'o casă dela marginea orașului.

Când s'a aflat despre moartea bătrânei Ackermann, o comisiune polițienească a procedat la o percheziție domiciliară și rezultatul fu o mare surpriză: în cufărul ei s'a găsit suma de 200.000 de dolari (vreo 40 milioane lei).

Oficierea a 60 de cununii în capitală. Opera de moralizare întreprinsă de preoții din Capitală își adaugă roadele zi de zi. Astfel, de curând s'au oficiat în biserică Sf. Spiridon, din calea Șerban Vodă, cununia a 10 perechi de tineri și a 50 perechi, cari trăiau până acum în concubinaj. Celebrarea cununilor s'a făcut la ora 3 d. a. de către P. S. S. arhiepiscopul Pocitan Veniamin, înconjurat de un sobor de 50 de preoți. Au vorbit apoi: P. S. S. arhiepiscopul Pocitan care a explicat nuntașilor rostul căsătoriei părintele Păsculescu apoi care-și exprimă mulțumirea de a fi îndrumat 50 de familii pe calea unei vieți cinste și creștine, precum și mai mulți reprezentanți ai autorităților.

Infloresc pomii. Timpul e călduros și moale în întreaga țară. În Banat și pe coasta Mării Negre mai ales, e timp de primăvară. În jurul Lugojului salcâmi și castanii au început să înmugurească. La Balcic, lângă mare, se văd prin grădini flori ca primăvara. Într-o grădină a înflorit un pom, în alta mai mulți ca și în zilele de primăvară. Bătrânii cred că iarna va fi dulce și nu vom avea ger.

Cărți și Reviste.

Prot. P. Svetlov: Invățătura creștină în expunere apologetică. Trad. de prof. Ic. st. S. Bejan și C. N. Tomescu. Vol. I. Chișineu 1935. Pagini 648. Cu adaosul: **Ce să citim în Teologie?** 116 p. Prețul 250 Lei.

Lucrare monumentală ce cuprinde dogmatica ortodoxă, cu largi justificări apologetice. Cuprinsul ei are 3 părți. Partea I e o introducere cu privire asupra izvoarelor științei religioase, despre revelațiunea naturală și supranaturală, despre Sf. Scriptură și Sf. Tradițiune, despre dogme și dogmatică. Partea II: Despre Dumnezeu în Sine, Unul în ființă și întreit în persoane și Partea III: Despre Dumnezeu în raport cu lumea: cosmologia, antropologia și providența divină. Urmează adaosul: **Ce să citim în Teologie?** Un catalog de literatură apologetică din limbile: rusă, germană, franceză și engleză, dintre anii 248—1906, cu 1820 numere.

Autorul a fost profesor la Universitatea Imperială sf. Vladimir din Chiev, iar traducătorii sunt profesori la Facultatea de Teologie din Chișineu.

Prin **Invățătura creștină** literatura noastră teologică se îmbogățește cu o lucrare ce se cuvine să fie ispitită de orice preot și intelectual român. Frumusețea stilului, claritatea expunerii, bogăția și forța argumentărilor ei din punct de vedere biblic, istoric, natural și rațional, precum și varietatea analogiilor și simțul religios cu care a fost lucrată și e pătrunsă, o îndreptățește să stea în fruntea celor mai prețioase opere ce alcătuiesc tezaurul ortodoxiei.

Isidor Todoran: Problema cauzalității în argumentul cosmologic. Cluj 1935. Pagini 206. Prețul?

Lucrare de mare valoare apologetică. Autorul ei este profesor de religie în Cluj înarmat cu o serioasă pregătire teologică și filozofică, ne familiarizează cu o problemă mult dezbătută, atât de teologi, cât și de filosofi, are principiul cauzalității valoare în argumentarea cosmologică a existenței lui Dumnezeu, sau nu? Unii cugetători spun că da, alții că nu. Unii, ca să slăbească principiul cauzalității în argumentarea cosmologică afirmă, că primitivii au altă mentalitate, decât civilizații, alții spun că nu putem ști mai nimic despre existența lui și cunoașterea ei e peste putință. În sfârșit filosofia mai nouă, iraționalismul și intuiționismul, la fel militează pe lângă imposibilitatea cunoașterii religioase.

După analize documentate și după numeroase raționamente logice, bazate pe o bibliografie aleasă, I. Todoran ne duce la concluzia, că între principiile fundamentale ale filosofiei și între cele ale credinței nu este deosebire. Dumnezeu este adevărul ultim și bunul suprem al rațiunii, cât și al religiei. Principiul cauzalității ne vine în ajutor spre a dovedi pe cale rațională existența lui Dumnezeu. El stă la temelie tuturor argumentelor pentru existența lui Dumnezeu, dar valoarea lui este mai evidentă în argumentul cosmologic, cu cele patru ramuri ale sale: argumentul cauzalității, argumentul mișcării, argumentul contingentei și argumentul entropologic (degradarea energiei spre o temperatură uniformă).

Expunerea clară și documentarea logică face lucrarea pe cât de folositoare, pe atât de atrăgătoare.

Viața ilustrată. Anul III. Nr. 1. Ianuarie 1936. Sibiu. Abonamentul 200 Lei.

Grație hărniciei și jertfelniciei directorului ei, P. C. prot. *Nicolae Colan*, rectorul Academiei Teologice din Sibiu, revista *Frăției ortodoxe* intră în anul al treilea de apariție regulată. Haina de sărbătoare ce o îmbracă lunar, atât în privința cuprinsului sănătos, cât și a formei și a clișeele ce o împodobesc, este un motiv suficient de a i se acorda toată atențiunea și tot sprijinul.

Anul acesta cetitorii ei au fost plăcut surprinși cu darul unui calendar de părete foarte frumos tipărit și ilustrat.

Luceafărul, Decembrie 1935. Abonamentul 240 Lei. Director *Aurel Cosma* junior. Timișoara.

Numărul de Crăciun are un cuprins cuceritor. Semnează articole și poezii o serie întreagă de scriitori consacrați. Sunt deosebit de frumoase poeziile: *Fulgi de Crăciun de Mia Cerna* și *Drum către Betleem de D. Grozdan*, precum și colindele lui S. V. *Drăgoi* și F. *Barbu*. Proză semnează o schiță din viața preoților, M. *Șora* și mai ales A. *Cosma*: *Pribeag în*

noaptea de Ajun, o adevărată perlă literară, în care descrie viața unui om bogat, care murindu-i soția se retrage din zgomotul ocupațiilor sale în tăcere, unde trăește foarte nefericit, până într-o seară de ajun, când întâmplarea face să ajungă într-o casă în care cunoaște din nou datoria vieții și a muncii și prin ea bucuria de a trăi. Suntem debitorii societății în care trăim, concludă distinsul ei autor, și nu-i putem plăti datorile decât purtându-i interes și muncind pentru ea.

Grija cu care este redactată revista și colaboratorii ei vrednici, o îndrituesc la cel mai binemeritat succes.

Gândirea, anul XV. Nr. 1. Ianuarie 1936. Redacția *Nichifor Crainic* București. Abonamentul 200 Lei.

Număr închinat Maglavitului. Primul articol: *Vizită la Maglavit* îl semnează dl. Nichifor Crainic, în care descrie impresionant ceea ce Dsa a observat, auzit și văzut împreună cu câțiva prieteni în viața de profet alui Petrache Lupu. Lucruri minunate, cari dacă se vor verifica până în capăt, vor prilejui o adevărată renaștere morală și religioasă în țara noastră.

D. Stăniloae eminentul profesor dela Sibiu semnează articolul: *Incercare despre teofanii*, în care arată posibilitatea Dumnezeirii de a se descoperi omului. La Maglavit a fost, — după expunerea Dsale, o teofanie. — Articol masiv și miezos, documentat și revelator de profunde adevăruri religioase.

Ca întodeauna, revista *Gândirea* poartă pe deasupra capetelor noastre, steagul spiritualității ortodoxe, așa după cum nici o altă revistă literară, filosofică sau teologică, nu o poate face. De aceea preoții cari nu se îndeletnicesc cu lectura ei, se lipsesc de o mare bucurie și în același timp nedreptătesc sufletul mare al redactorului ei, d. Nichifor Crainic poetul și luptătorul înzestrat cu atâta râvnă și înțelepciune, în războiul pentru triumful integral al ortodoxiei în spiritualitatea românească.

Pr. Il. V. Felea.

Nr. 195/1936.

Comunicat.

În conformitate cu adresa Onor. Consiliu Central Bisericesc Nr. 129/1936 invităm din nou pe Prea C. Protopopi și pe Cucernicii Preoți să clarifice populației rurală că în orașe, în urma crizei economice, nu mai poate găsi plasamente la lucru mai bine plătite ca la sate și nici nu mai poate primi ajutoare din cele destinate pentru cei lipsiți de lucru, căci toate fondurile de ajutorare s'au epuizat și Comitetele de ajutoare dela orașe nu mai au resurse pentru alimentarea acestor fonduri.

Aglomerarea fără măsură a celor lipsiți de lucru, în centrele prea populate poate produce chiar și grave disordini.

Consiliul Eparhial ort. român Arad

Parohii vacante.

În conformitate cu rezoluțiunea Ven. Consiliu Eparhial Nr. 8352/1935 pentru îndeplinirea parohiei de *cl. II-a Ficătar* devenită vacantă prin decedarea preotului Vasile Ilie se publică concurs cu termen *de 30 zile* socotite dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Uzufuctul sesiei parohiale constătătoare din 30 jugh.
2. Stolele legale.
3. Birul preoțesc care se ia în concurs din oficiu conform coalei B.
4. Intregirea de salar dela stat pentru care parohia nu garantează.
5. Casă parohială nu este, de locuință se va îngriji alesul până când comuna bisericească va putea edifica locuință preotului.

Văduva preoteasă va beneficia de dreptul ei asigurat și precizat în §-ul 26 al Regulamentului pentru parohii.

Preotul ales va servi și predica regulat în sf. biserică, va catehiza elevii dela școala primară din loc și va suporta toate impozitele după venitul său din parohie.

Concurenții se vor prezenta în timpul concursului în vreo Duminică sau sărbătoare pentru a și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie pe lângă stricta observare a dispozițiilor §-ului 33 a Reg. pt. parohii, având avizul prealabil al Prea On. Oficiu Protopopesc tractual; și vor înainta cererile în termenul concursului însoțite de anexele necesare adresate consiliului parohial ort. rom. din Ficătar, oficiului Protopopesc ort. rom. din Recaș.

Consiliul parohial ort. rom.

În conțelegere cu *Iosif Goanță*, protopop.

În conformitate cu rezoluțiunea Vener. Consiliu eparhial No. 109/936 pentru îndeplinirea parohiei vacante de cl. III din Cladova, județul Arad, se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 11 jug. cad. pământ arabil și 21 jug. cad. pășune de deal.
2. 8 drepturi de pădure și pășune urbarială.
3. Stolele legale.
4. Birul preoțesc se la în concurs din oficiu, conform coalei B.
5. Intregirea dela Stat pe care însă parohia nu o garantează.

6. Locuință în natură plătită de comuna bisericească până la zidirea casei parohiale.

Alesul va predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare. Va catehiza fără altă remunerație și-și va plăti toate impozitele după venite.

Reflectanții la acest post, cu observarea §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică din Cladova, în vreo Duminică ori sărbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopopului, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Cererile însoțite cu actele justificative, adresate Consiliului parohial din Cladova, se vor înainta Oficiului protopopesc din Radna, județul Arad.

Consiliul parohial din Cladova.

Teodor Ștlopu
președinte.

M. Bala
notar.

În înțelegere cu *Procopiu Givulescu* protopop.

2—3

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliu eparhial No. 246/936. Consiliul parohial ort. român din Nădab, protopopiatul Chișineu-Criș, publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Organul oficial „Biserica și Școala“, pentru întregirea parohiei I. (întâia), devenită vacantă.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesie parohială în estensiune de 32 jugh. cad. pământ arător și dreptul de pășunat ce aparține acestei sesii.

2. Casa parohială, cu îndatorirea pentru preotul ales, de a face renovări mai mici pe

cheltuiala sa, revenind cele mai mari parohiei.

3. Stolele legale, staverite în „Norma Stolară“ încuviințată de Ven. Consiliu eparhial.

4. Birul legal.

5. Intregirea salarului dela stat.

Indatoririle preotului sunt:

A servi în Dumineci și sărbători în sf. Biserică, cu predică, când îi vine rândul.

A prevedea trebuințele sufletești ale credincioșilor din parohie: a catehiza fără norar special dela parohie în școala primară de Stat; a contribui la înființarea tuturor societăților religioase impuse de legea și statutul bisericesc; a achita la timp toate impozitele către Stat și comună, după beneficiul preoțesc.

Parohia este de clasa I-a (întâia), deci dela concurenți se cere cvalificația pentru parohii de clasa întâia.

Concurenții, cu stricta observare a dispozițiilor din §-ul 33 a Regulamentului pentru parohii și după ce vor dovedi protopopului îndreptățirea de a putea concura, se vor putea prezenta în sf. Biserică din Nădab pentru a dovedi dexteritate în liturghisire, cuvântare, cântare, deprinderi rituale și a face cunoștință cu credincioșii alegători.

Concurenții vor înainta cererile de concurs ajustate cu toate documentele regulamentare, adresate Consiliului parohial ort. român din Nădab, - oficiului protopopesc ort. român din Chișineu-Criș, jud. Arad.

Dat din ședința Consiliului parohial ort. rom. din Nădab dela 15 Ianuarie 1936.

Ștefan Rusu.
președinte

V. Cerezan m. p.
notar.

În înțelegere cu:

P. Marșieu.
protopop.

—3